

Clausen: Det er omtrent 10 Maanedes siden, at jeg havde den Ære her i Thinget at bringe den Sag paa Bane, som jeg nu finder mig opfordret til at søge ført videre frem. Jeg indskrænkede mig dengang til en Forespørgsel, rettet til Cultusministeren: „om det tør ventes, at den næste Rigsdag vil modtage et Forslag fra Regjeringen om Dannelsen af et Kirken repræsenterende Organ, som det første Skridt til at bringe Grundlovens § 80 til Udførelse.“ Jeg sluttede min Begrundelse og Udvikling af den fremsatte Forespørgsel med den Øtring: „at kun i det Tilfælde, at en Modstand mod Forslaget skulde mod al Sandsynlighed formaae at gjøre sig gjældende hos Regjeringen, vilde Tiden formeentlig være kommen til at være betænkt paa yderligere Skridt.“ Den Tid er kommen, efterat jeg har bragt i Erfaring, at Cultusministeren ikke agter paa indeværende Rigsdag at fremkomme med noget herhen sigtende Forslag. Det er altsaa i Overensstemmelse med det dengang Udtalte, at jeg nu gjenoptager Sagen. Dette stiller sig for mig som en Pligt, jeg ikke tør unddrage mig, og jeg haaber, at det skal lykkes mig at godtgjøre, at der ogsaa for Rigsdagen er Opfordring til ikke længere at lade denne Sag staae svævende hen.

Cultusministerens Svar paa den i forrige Aar gjorte Forespørgsel gif væsentlig ud derpaa: at han agtede, „at forelægge de til næste Sommer sammentrædende Landemoder et Udkast til et Kirke raad, væsentlig i Overensstemmelse med den Grundtanke, der blev udtalt af Kirkecommissionens Majoritet“, og at det var hans „Haab og Ønske, at der vil vise sig en saadan Interesse for Sagen og en saadan Tilslutning til den, at Ministeriet ikke vil kunne have nogen Betænkelighed ved, at fremkomme med et saadant Forslag for den næste Rigsdag.“

Jeg henholdt til det saalebes Udtalte er under 18de Mai d. A. det senest til Ministeriet indgivne Forslag til Dannelsen af et Kirke raad, som i det Væsentlige stemmede overens med Kirkecommissionens Majoritetsforslag, af Ministeren blevet tilsluttet samtlige Biskopper tilligemed en Henvisning til Kirkecommissionens Minoritetsforslag om et Kirke raad, bestaaende af Biskopperne, med Anmodning om „at ville bringe den omhandlede Sag til Forhandling paa de forestaaende Landemoder“, for at sammes Betænkning kunde blive modtaget, hvad enten denne maatte slutte sig til et af de ovennævnte Forslag eller muligt fremkomme i Stikelse af et selvstændigt Forslag. Der udgif ogsaa en Opfordring til Præsterne om at bivaane Landemoderens Forhandlinger, „dog uden Afgang til at tage Deel i Afstemningen.“

Med Hensyn til Behandlingsmaaden af Sagen viser der sig endeel Forskjellighed ved de forskjellige Landemoder. Paa eet Sted (Aarhus) ere de tvende ligeartede Forslag blevne forelagte paragraphviis til Forhandling, men uden at der er foretaget nogen anden Afstemning end over Forslagene i Almindelighed, deres Antagelse eller Forkastelse; paa tre Steder (i Odense, Koeskilde og Viborg) ere Forslagene blot i deres Heelhed komne under Forhandling; paa eet Sted (Aalborg) er der som Gjenstand for Forhandlingen stillet det almindelige Spørgsmaal om Tilraadeligheden overhovedet af et Kirke raad, og da Svaret paa dette Spørgsmaal faldt benægtende ud, paafulgte ingen Discussion om de tvende af Ministeriet forelagte Forslag. Paa eet Sted (i Ribe) er, istedetfor de forelagte Forslag, et andet, som var stillet af et af Landemodets Medlemmer, lagt til Grund for Forhandlingen.